

а також охарактеризування лірики поетеси та лінгвістичного арсеналу у конструюванні образу повсякденного життя темношкірої Америки.

Врахування етнічних та культурних факторів при аналізі конструкту повсякденного життя афроамериканськими поетами призвело до поєднання методів, які виходять за межі літературознавства. Серед них були семантичні та типові методи аналізу. Останні допомогли прояснити образні запозичення міфічних сюжетів, фольклор та універсальну систему цінностей та символів у поезії. Важливе місце було відведено семантичному когнітивному аналізу. Це допомогло розрізнити фольклорно-культурний та поетичний образ афроамериканців, які допомогли побудувати «повсякденне життя» чорного Півдня.

Вірш Н. Третевей – це дивне поєднання філософії та каяття. Пласт її поезії багатшаровий і вимагає синхронного підходу до аналізу як інтеграції історико-культурних, літературних та психологічних продуктів. Інтегрований підхід допомагає краще зрозуміти складні механізми, що допомагають їй вибудувати віршовану «повсякденну реальність», та оживити багато персоналізованих та узагальнених персонажів її віршів.

Список використаних джерел

1. De Cenzo, G. Natasha Trethewey: The Native Guard of Southern History. *South Atlantic Review*, 2008, vol. 73, no. 1, PP. 20–49. URL: <http://jstor.org/stable/27784759>.
2. Russell, R. R. The Black and Green Atlantic: Violence, History, and Memory in Natasha Trethewey's 'South' and Seamus Heaney's 'North.' *The Southern Literary Journal*, 2014, vol. 46, no. 2, PP. 155-172. URL: <http://jstor.org/stable/24389064>.
3. Ford, S. G. Haunted Property: Slavery and the Gothic. University Press of Mississippi, 2020. URL: <http://jstor.org/stable/j.ctv1595mnz>.
4. Лук'яненко О. В., Денисенко К. О. Громадянська війна у творчості Поета-лауреата США Наташі Третевей. *Наукова дискусія: теорія, практика, інновації: Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції «Наукова дискусія: теорія, практика, інновації»* (м. Київ, 28-29 серпня 2015 р.). Київ: ГО «Інститут освітньої та молодіжної політики», Науково-навчальний центр прикладної математики НАН України, 2015. С. 41-44.

Володимир Матяш

*магістрант Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – доцент Р. Винничук)
(м. Полтава, Україна)*

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СФЕРІ КУЛЬТУРИ

Сучасні інформаційні технології увібрали в себе лавиноподібні досягнення електроніки, а також математики, філософії, психології та економіки.

Утворений в результаті життєздатний гібрид ознаменував революційний стрибок в історії інформаційних технологій, яка налічує сотні тисяч років.

Сучасне суспільство наповнене і пронизане потоками інформації, які потребують обробки. Тому без інформаційних технологій, так само як без енергетичних, транспортних і хімічних технологій, воно нормально функціонувати не може.

Виникнення інформаційного суспільства нерозривно пов'язане з усвідомленням фундаментальної ролі інформації у суспільному розвитку, розглядом у широкому соціокультурному контексті таких феноменів, як інформаційні ресурси, нові інформаційні технології, інформатизація. Інформаційні технології і системи сьогодні, з одного боку, відіграють одну з вирішальних ролей у розширенні інформаційного взаємозв'язку між соціальними суб'єктами, в інтеграції суспільства у світовий інформаційний простір, а з іншого – вони вже давно розглядаються як один із чинників конкурентоспроможності, що зумовлює актуальність вирішення проблем інформаційної культури в епоху інформатизації та розвитку інформаційного суспільства.

Основні сучасні тенденції світового розвитку найбільш чітко проявляються в інформаційно-культурних процесах, які нині є неоднозначними і складними. Сьогодні виникає нагальна необхідність розглядати генезу буття соціального у безпосередньому її взаємозв'язку з інформаційними процесами, зокрема з розвитком інформаційної культури.

Входження людської цивілізації в інформаційне суспільство потребувало своєчасної підготовки людей до нових умов життя та професійної діяльності у високоавтоматизованому інформаційному середовищі, навчити їх самостійно діяти в ньому, ефективно використовувати його можливості і захищатися від негативних впливів.

Проблема ще й у тому, що людству не завжди вдається в культурному сенсі пристосуватися до тих змін, які воно само здійснює. Однією з причин є те, що інформація перетворюється на важливий ресурс, а розвиток інформаційних технологій змінює життя суспільства і впливає на культуру. Нині практично немає сфери людської діяльності, яка б не залежала від ринку інформації й не потребувала використання новітніх технологій.

Це значною мірою змінює уявлення, погляди, спосіб життя та мислення сучасної людини і висуває до неї нові вимоги, головними серед яких є опанування інформаційної грамотності й інформаційної культури. У зв'язку із цим постає необхідність усвідомлення інформаційної культури як найважливішого показника розвитку інформаційного суспільства і становлення нового типу взаємодії людини та навколишнього середовища

Інформаційна культура, будучи однією зі складової загальної культури організації, пов'язана із соціальною природою людини і є продуктом його різноманітних творчих здібностей. Темпи інформатизації суспільства обумовлюють актуальність проблеми формування інформаційної культури особистості.

Удосконалювати організаційну культуру — означає удосконалювати всі її елементи. В кожному конкретному випадку ті чи інші елементи можуть набувати вирішального значення для підвищення ефективності управління. Тому, вирішуючи проблему удосконалення управління самого підприємства, необхідно здійснити докладний, комплексний аналіз організаційної культури з метою виявлення тих складових і напрямів її удосконалення, які можуть принести найбільший ефект. Інформаційна культура організації — важлива складова частина загальної культури, яка спричинює прямий і безпосередній вплив на результати діяльності підприємств.

Кінець двадцятого століття характеризується кардинальними змінами у різних сферах життя. Це стосується політичних та економічних перетворень, а також ряду інших, що помітно впливають на рівень життя населення у світі. Насамперед варто звернути увагу на те, що суспільство, в якому на перший план завжди виходили успіхи в промислових технологіях, стало приділяти першочергову увагу інформаційним технологіям. Треба підкреслити, що стрімкий розвиток промислових технологій тривав близько двох третин двадцятого сторіччя, а розвиток інформаційних технологій досягнув майже за одне останнє десятиріччя глобальних розмірів.

Проблеми інформаційної культури — це проблеми суспільства загалом, які мають суспільний і державний статус. І хоча сучасне суспільство доволі часто визначається як інформаційне, тобто головною в ньому є роль інформації, культурологічний аспект інформатизації суспільства досі досліджений недостатньо.

Однак інформаційне суспільство не має дистанціюватися від інтеграції культури й інформатики, не помічати їх фундаментального взаємозв'язку. Інформаційна культура передбачає самодіагностування рівня і широти власних знань, виявлення прогалин, планування особистого інтелектуального розвитку на основі безперервної освіти протягом усього життя. Відтак, можна дійти висновку, що на рівень інформаційної культури, якість послуг і соціальний статус особистості в суспільстві в умовах глобалізації принципово впливають нові інформаційні технології.

Оцінювання ефективності інформаційних технологій в управлінні та розробці дієвих моделей їх використання в процесах управління соціальними системами в сучасних умовах набуває також принципового значення. Інформаційний підхід до розуміння життя суспільства стає визначальною

умовою формування державної політики розвинутих країн світу у сфері інформатизації і комп'ютеризації основних сфер життєдіяльності суспільства.

Проблема інформаційної культури є достатньо складною і багатоаспектною. Подальше вивчення проблеми, зокрема адаптації людини в інформаційному середовищі як споживача і виробника інформаційної культури, потребує нових досліджень.

Однак слід зазначити, наскільки б не вдосконалювалися технічні й програмні засоби інформатизації — один із засобів, які забезпечують раціональне використання інформаційних ресурсів, рівень інформаційної культури людини визначали і надалі визначатимуть основоположні (базові) знання та навички у сфері пошуку й семантичної обробки інформації. Саме ці знання і навички, без яких принципово неможлива успішна навчальна й професійна діяльність, мають стати предметом пильної уваги освітніх установ.

Список використаних джерел

1. Гриценко С. В. Информационная культура личности в постиндустриальном обществе: автореф. дисс. ... к. филос. н: 09.00.11. URL: <http://cheloveknauka.com/informatsionnaya-kultura-lichnosti-v-postindustrialnom->
2. Жидкова О. О. Проблемы взаимодействия человека и информационной среды URL: sps.kture.kharkov.ua/articles/Статья6.doc
3. Інформатизація і модернізація соціокультурної сфери суспільства: взаємодія і розвиток / [О. С. Онищенко, В. М. Горюхов, В. І. Попик та ін.]; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. Київ: НБУВ, 2011.
4. Трач Ю. В. Нові інформаційні технології та інформаційна культура в глобалізованому світі. Культура України. 2016. Вип. 52. С. 112-117.

Андрій Мацола

*магістрант Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – доцент О. Лук'яненко)
(м. Полтава, Україна)*

ПЛАКАТНЕ МИСТЕЦТВО У ФОРМУВАННІ «НОВОЇ ЛЮДИНИ» ЧАСІВ ТОТАЛІТАРИЗМУ

У житті радянського суспільства плакати були одним із засобів ідеологічного впливу на маси. За допомогою плакатів керівництво намагалося нав'язати суспільству «справжній» погляд на світ. За роки свого існування плакати брали участь у всіх подіях країни: Жовтневому перевороті, Громадянській війні, Економічній індустріалізації та колективізації, війні Радянського Союзу з Німеччиною і далі до розвалу Країни Рад у 1991 році.